

Hvad angår kulturelle aktører her i landet (skuespillere / sangere, kunsthåndværkere, filmproducenter, designere / smykkeproducenter, forfattere osv.,) bør vi i højere grad end hidtil, benytte os af disse generelt her i landet, hvor man gennem koordination mellem byer og bygder kan sørge for, at initiativerne kan komme hele befolkningen til gavn, hvorfor jeg fremsætter herværende forslag til forespørgselsdebat i Inatsisartut. (Medlem af Inatsisartut Randi Broberg, Partii Inuit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Uddannelse, Kirke, Kultur og Ligestilling)

Tak til forslagsstilleren for at stille dette interessante og aktuelle forslag til forespørgselsdebat.

Naalakkersuisut har igennem sin politik og etablering af uddannelsesmuligheder igennem de sidste 35 år, bidraget til en god udvikling af kulturlivet i landet. Det har i meget høj grad medvirket til, at vi har de uddannede og professionelle udøvende kunstnere, som vi kan glæde os over i dag. Det skal vi være stolte og glade over.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at vi ikke udnytter potentialet hos de professionelle skabende og udøvende kunstnere og professionelle og frivillige kulturaktører. Især i forhold til udviklingspotentialet i forhold til børn og unge, men også i uddannelsessystemet og i samfundet generelt.

Det er et faktum, at en stor del af befolkningen i dag slet ikke, eller kun i meget begrænset omfang, har adgang til samfundets kultur og fritidstilbud. Naalakkersuisut vil sikre bedre muligheder for, at vi kan nedbryde den geografiske skævhed i adgangen til kulturtilbuddene. Kulturen og kunsten skal tættere på borgerne.

Naalakkersuisut har igennem sine støtteordninger til kultur og kunst i dag skabt muligheder for, at kulturaktører kan ansøge om støtte til kunst- og kulturaktiviteter over hele landet, så der sikres mulighed for, at der kan arrangeres flere kulturarrangementer. Erfaringer fra kunst- og kulturaktører viser dog, at problemet i høj grad er, at modtagerapparatet ude i landet, ikke er gearret til at modtage udefrakommende aktører.

Naalakkersuisut vil gerne opfordre kommunerne til at følge op på mulighederne, eksempelvis igennem aftaler med Nationalteatret om forestillinger, samt udarbejdelse af handleplaner for kultur- og fritidsvirksomheden i byen og i bygderne.

I forbindelse med udarbejdelsen af Uddannelsesstrategien og Uddannelsesplan II afholdes en række workshops her i efteråret – det har I hørt mig sige nogle gange under denne samling. Ved månedsskiftet afholdes workshop om folkeskolen og i den forbindelse har jeg inviteret borgmestrene til møde om samme emne.

Ved den lejlighed vil jeg opfordre til, at man i kommunerne i højere grad gør brug af den åbning, der ligger i folkeskolelovens § 35, stk. 2, hvori der om undervisere i folkeskole står – jeg citerer: ”Personer med særlige kvalifikationer kan varetage undervisning i enkelte fag”. Dette uddybes med følgende tekst i bemærkningerne til loven – jeg citerer igen ”... Der sigtes her fortrinsvis til det praktisk-musiske område under de lokale valg, hvor personer med en relevant uddannelse, eller relevante kvalifikationer i øvrigt, i form af eksempelvis håndværkere, kunstnere og musikere, kan forestå undervisningen...”. Mulighederne for at udnytte de lokale kunstnere og kulturpersoners kompetencer er derfor allerede til stede – de skal bare gribes.

Et aktivt kunst-, kultur- og fritidsliv er et fælles ansvar. Naalakkersuisut erkender, at den nuværende kultur- og fritidsforordning fra 2002 har behov for en modernisering, - en opdeling af lovgivningen i en kunstlov samt i en kultur- og fritidslov synes at være på tide.

På forårssamlingen 2014 præsenteres Naalakkersuisuts Kulturstrategi, som vil danne grundlaget for moderniseringen af lovgivningen på områderne. Naalakkersuisut sigter mod en kunst- og kulturlovgivning, der fastlægger samfundets overordnede ansvar for et mangfoldigt kultur og kunstliv og samtidig tydeliggør såvel Naalakkersuisuts som kommunernes kulturpolitiske ansvar.

Med disse ord ønskes en god og konstruktiv debat.